

ARIADNA PI EXPROPIA EL LICEU

Ariadna Pi reclama la conversió del Liceu en ateneu popular o en zona verda

L'Ariadna Pi sempre li ha tingut molta tírria al Liceu. Això ha estat així en totes les encarnacions que ha conegut al llarg de dècades, especialment quan han tingut lloc al Xino i als seus voltants, com quan existí com a obrera del tèxtil i mare de família rellogada a un pis del carrer Escudellers, florista a la mateixa Rambla, meuca a Robadors, dependenta de comerç a la plaça del Pedró, immigrada primer del camp català i després de l'andalús, i fa ben poc del Magreb, vivint a una pensió de mala mort potser al carrer Ample i guanyant-se la vida fregant escales a l'Eixample.

Consti que l'aversion envers aquest edifici no s'explicava tant per les coses que s'hi feien, sinó pel tipus de personal que n'era assidu: personatges altius, inflats, superbs, desdenyosos amb la gent treballadora del barri. Els freqüentadors eren els amos, els banquers, els propietaris, els financers, els poderosos i les seves respectives esposes, les "millors cases" de Barcelona, tothom d'allò més tibet, vestits sempre amb les seves millors gales, fatxendant-se hipòcritament els uns davant dels altres...

Doncs bé, comptant amb que una bona part de la gent que hi va ara a Liceu és bàsicament la que sempre hi ha anat i que entre ells hi ha els responsables polítics i econòmics de l'estructural violència urbanística que patim –i contra la qual aquests dies s'està en lluita–, l'Ariadna ha pensat que seria una idea avinent amb les circumstàncies expropiar-lo per convertir-lo en, posem per cas, un ateneu popular –on es podrien continuar desenvolupant les mateixes activitats que fins ara, sols que amb un públic més digne i sensible (com els obrers que el 1936 lluien el seu millor vestit per anar als concerts gratuïts de música clàssica del Palau Nacional de Montjuïc)– o, si aquesta opció no és viable, enderrocar l'edifici i aprofitar el solar per fer-hi una zona verda, amb jardinets i gronxadors i tobogans per a que juguin els infants del barri, i la gent gran i els joves i les famílies s'hi trobin per fer petar la xerrada.

Així doncs, ahir Ariadna Pi va decidir, en companyia de dos-cents amics i amigues, executar l'ordre de desnonament dictada contra el Cercle del Liceu com una contribució al combat contra els abusos immobiliaris –ampliació de l'estació de Sants, Bon Pastor, Tres Turons, Pla Caufec a Collserola, Can Ricart a Poble Nou, mòbing a Gràcia i la Barceloneta..., ben a prop d'allà l'illa Robadors o el Forat de la Vergonya. De pas, l'Ariadna ha volgut retre homenatge a l'Ovidi Montllor i als Germans Marx –l'Ariadna se'ls estima tots quatre!–, que van expressar en una cançó i una pel·lícula respectivament un punt de vista sobre el tema similar al seu.

En el decurs del desallotjament, la nit del proppassat dijous 24 de novembre, l'Ariadna i la turba que l'acompanyava van tenir l'oportunitat de dir-li a la cara a tota aquella gent tan guapa i tan elegant: "Mireu-vos. Diuen que sou les 'bones famílies', però sou gentussa! Nosaltres sí que som de bona família, de la millor! Vosaltres sou els de sempre. I nosaltres també! Com diu l'Ovidi, som allò que vosaltres anomeu 'els altres'. Us creieu l' 'alta societat', però nosaltres us depassem de llarg, perquè nosaltres som la vida. I la llibertat."